

Sen o venkovské malotřídce

Zuzana Navrátilová

Na střední hotelovou školu přivedla Zuzanu Navrátilovou představa, že práce mezi lidmi ji bude bavit. Jenže postupně zjišťovala, že budoucí profese je větší nuda, než čekala. V maturitním ročníku ale přišla záchrana. Našla si partnera, mladého učitele, navíc z kantorské rodiny. A brzy měla jasno, právě téhle profesi se chce v budoucnu věnovat také.

Oslnil ji především partnerův otec, který v Lysé nad Labem kousek od Prahy vede malotřídku. „Žij tam,“ říká o přítelově rodině Zuzana Navrátilová a má tím na mysli nejen fakt, že ve škole mají zároveň byt. „Pořádají co chvíli nějakou akci, dětský den, setkání s rodiči, posezení s dětmi u ohně,“ vypočítává namátkou. „Obdivuji to: skončí výuka, máte toho plné kecky, a přesto vymýšlíte, co ještě s dětmi podniknout.“

Zuzana Navrátilová ví, o čem mluví. Přesto, že pedagogickou fakultu bude končit až letos, má za sebou rok práce na základní škole v Čelákovcích. Fakultě v Hradci Králové vyčítá, že místo potápění pro puk na dno bazénu v hodinách plavání jí tam měli ukázat, jak vypadá třídní kniha a katalogový list žáka. A něco o tom, jak komunikovat s rodiči. Nejistá se totiž cítí spíš mezi nimi než mezi dětmi. „Mám naštěstí ve škole ochotné a schopné kolegy, když jsem si nevěděla rady, poradili mi,“ říká.

Loni učila třetíky a byla to prý „skvělá“ třída. „Děti byly kamarádké, vycházely mezi sebou navzájem i se mnou,“ snaží se dát obsah větě, kterou učitelé tak často používají. „A ve třídě bylo jen málo dětí, které měly nějaký problém. Jsou třídy, kde je dětí s poruchami učení a chování třeba čtvrtina, nevím, jak bych to zvládla. Ale tady jsem prvním rokem v praxi proplula s lehkostí.“

Malotřídka v Lysé je sice její vzor, ale na učení tam nepomýšlí. „Jsou tam zasloužilé učitelky a ani se jim nedivím, že nechtějí odcházet,“ říká. „Navíc bych si připadala jako protekční dítě, nejdřív si musím vyšlapat vlastní cestu.“ V budoucnu by ale chtěla na nějakou malotřídku, ať už tuhle nebo jinou.

Učitelská profese ji přitahuje také kvůli tomu, že se při ní dá dobře starat o vlastní děti. „Nechci, aby to vyznělo hloupě, ale pro ženskou je tohle povolání ideální,“ vysvětluje. „Budu mít jednou s dětmi stejný rytmus, ráno všichni půjdeme do školy a v létě budeme mít prázdniny.“

Další věc, na kterou se těší, leží ve vzdálenější budoucnosti. „Moc se mi líbí, když starší kolegyně potkávají dospělé lidi, které kdysi učily,“ říká. „Těším se, že také za mnou se budou bývalí žáci jednou vracet a budeme společně vzpomínat.“ Nejbližší budoucnost je úplně jasná: letos bude Zuzana Navrátilová poprvé učit prvňáčky. ■